

[Lawaetz]

man, når man bruger penge til at undersøge, om Joakim von And har nogen indflydelse på den åndelige udvikling i Danmark, og jeg var omme ad fluerne, og det står jeg også meget gerne ved. Det er den slags narrestreger, som mit parti ikke mener vi har råd til. Det var sådan set derhen, ministeren skulle have svaret mig, om han gav mig ret i, at vi skulle fange fluer for pengene, eller hvad vi skulle. Det kom han ikke ind på.

Debatten i sin helhed har da været interessant at høre på, men ført på et højt videnskabeligt plan. Et forsøg på at trække den ned på jorden, dér hvor vi har råd til at være, kom der egentlig ikke ud af det, så for mig må det stadig stå ubesvaret i luften. Der var ikke et eneste svar på, hvad man kunne tænke sig at gøre for at styre tingene fremover. Det kan jo ikke være et uartigt ord, som hr. Elmquist for øvrigt indførte, at vi skulle bruge de beskedne ressourcer så godt som muligt. Det kan ikke være uartigt netop i øjeblikket, at man tillader sig at bringe økonomien på bane, når man samtidig siger, hvad flere heldigvis, selv fru Alice Faber, var inde på, at det er vigtigt, at forskningen og erhvervslivet lærer at samarbejde mere, end de har gjort, og i sidste ende søge at få lidt positivt ud af det.

Hvis man tager et snit gennem denne debat, er det stadig væk alt, hvad der er humanistisk, der har førsteprioritet, og er det en lille smule uartigt, når man trækker det ned på jorden og spørger om, hvad det egentlig er vi skal leve af?

Jeg gik så langt, at jeg gik ind for en forstærket forskning på mange felter, bare der kommer noget fornuftigt ud af det. Der er masser af ting at tage fat på. Jeg manglede også et svar på – jeg kræver det ikke i dag – om forskningsudvalget overhovedet har løst den opgave, det er sat til. Er der noget uartigt i, at et forskningsudvalg, der sidder til det samme, prioriterer tingene på en eller anden facon? Prioriterer og dikterer er ikke det samme, men vi sidder der og holder nogle møder – nu er det beklageligt, at det er undervisningsministeren, der har været formand for det, og jeg vil da nødig bruge tiden i dag til at kritisere det – hvor jeg synes, at vi mange gange har svævet på et plan, som ikke har noget med virkeligheden at gøre. Det er jo da et spørgsmål, om man kunne tillade sig at tage op i forskningsudvalget et forslag til

prioritering af, hvad man skulle forske i. Dér må det også være mig tilladt at sige, at jeg f.eks. mener, at datalogi, som man gør for lidt ved, er væsentlig vigtigere end videnskabelig fluefangst.

Dræbye (RV):

Ministeren havde i sit svar misforstået de bemærkninger, jeg gjorde om informatik og bioteknik og EDB-software. Jeg har ikke klandret ministeren for at have taget disse områder op, med henvisning til, at det er områder, der skal prioriteres højere i de kommende år. Jeg har heller ikke klandret ministeren for at forudsætte, at det kan have betydning for vores erhvervmæssige udvikling, men når ministeren samtidig – ganske vist i et andet afsnit af redegørelsen – sætter spørgsmålstegn ved forskning, som beskæftiger sig med de samfundsmæssige sider af udviklingen, og sætter spørgsmålstegn ved begrebet samfundsmæssig relevans, så tillod jeg mig at gøre opmærksom på, at på disse områder er begrebet samfundsmæssig relevans noget ganske konkret. Det er et spørgsmål om, hvilke samfundsstrukturkonsekvenser der vil være af bredbåndsudviklingen, af den automatisering, som sker på området, af bioteknikkerne, hvilke menneskelige konsekvenser der vil være, og hvilke arbejdsmiljømæssige konsekvenser der vil være af industrirobotter og automatiserede kontorer. Her er den samfundsmæssige relevans noget ganske konkret og nærværende. Jeg synes, det er underligt, at ministeren ikke, når han i øvrigt prioriterer disse områder, samtidig prioriterer de meget store menneskelige og kulturelle konsekvenser, der kan være i den udvikling, også som noget, der forskningsmæssigt skal prioriteres højt.

Tinning (VS):

Jeg kritiserede i mit første indlæg myten om, at forskningen skal friholdes for nedskæringer, og argumenterede for, hvorfor det er en myte, som regeringen går og slynger om sig med. Det kommenterede undervisningsministeren overhovedet ikke, og det må jeg forstå som en bekræftelse af, at det altså er en myte.

Undervisningsministeren kommenterede derimod kontraktforskningen og sagde, at det var blevet oplyst, at normalt aftaler man